

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3079/2018. (III. 5.) AB HATÁROZATA

alkotmányjogi panasz elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

1. Az Alkotmánybíróság a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény 2. § (4) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.
2. Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.163/2015/4/II. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Az indítványozó meghatalmazott jogi képviselője útján 2015. december 31-én az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszában a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.163/2015/4/II. számú ítélete és a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 2. § (4) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Kérelmét az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésének sérelmére alapozta.
- [2] Az eljárás megindításának az indítványban szereplő indokai a következők.
- [3] Az indítványozó állítása szerint Budapest XIII. kerületében több, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek 2014. évi általános választásán induló jelöltet is támogatott ajánlásával, de olyan választópolgárok, jelölőszervezetek ajánlóívein is szerepelt – vélhetőleg visszaélés eredményeképpen –, amelyeknek nem adott ajánlást. Az indítványozó ezzel összefüggésben kérte Budapest Főváros XIII. Kerület Helyi Választási Irodát, hogy az információs önrendelkezési jogról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 15. § (1) bekezdése alapján tájékoztassa, hogy melyik polgármester-jelöltként, illetve egyéni választókerületi jelöltként indulni szándékozó választópolgár ajánlóívén kezelik a személyes adatait; külön kérve, hogy adják meg részére a tájékoztatást azon személyes adatai vonatkozásában is, amelyek ellenőrzését a Ve. 125. § (3) bekezdése alapján nem végezték el. A kérelmezett a tájékoztatást részben megadta, közölte, hogy a személyes adatait egy egyéni képviselőjelölt, továbbá egy polgármesterjelölt ajánlóívein kezelik, de a tájékoztatás csak azon ajánlóívekre vonatkozik, amelyekre az ellenőrzést elvégezték.
- [4] Ezt követően az indítványozó (mint felperes) keresetében a kérelmezett választási irodát (mint alperest) személyes adatok kiadására kérte kötelezni. Az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a döntésében a Ve. 2. § (4) bekezdését alkalmazva jogerősen elutasította a kereseti kérelmét. A felperes fellebbezése folytán másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [5] Az indítványozó álláspontja szerint a bíróság ezzel a döntésével megakadályozta, hogy a választási eljárásokban általa adott ajánlásokban szereplő, választási irodák által kezelt személyes adataival kapcsolatos tájékoztatásban részesülhessen. Mindezzel – véleménye szerint – megsértette a személyes adatai védelméhez fűződő, az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében garantált alapvető jogait.

- [6] Az indítványozó hivatkozik a 15/1991. (IV. 13.) AB határozatra (a továbbiakban: Abh.), amely szerint a személyes adatok védelméhez való jognak része a személyes adatok kezelésével kapcsolatos tájékoztatáshoz való jog is, „mindenki számára követhetővé és ellenőrizhetővé kell tenni az adatfeldolgozás egész útját, vagyis mindenkinek joga van tudni, ki, hol, mikor, milyen célra használja fel az ő személyes adatát.”
- [7] Erre tekintettel a sérelmezett jogszabályi rendelkezés a tájékoztatáshoz fűződő alanyi jogot mint alapjogi rész-jogosultságot korlátozza. A rendelkezés jogalkotói indokolása tévesen azt feltételezi, hogy a választási irodák csak az ellenőrzött ajánlóívek tekintetében minősülnek adatkezelőnek, tehát a rendelkezés nem is korlátozza az információs önrendelkezési jogot. A jogkorlátozás valódi célja ebből következően nem derül ki. A jogkorlátozásnak több vélelmezett legitim célja lehetne (választási irodák munkaterhének csökkentése, mások személyes adatának védelme, a választásokkal kapcsolatban a jogbiztonság követelményének érvényre juttatása, a választási irodáknak a választásokkal előkészítésével, lebonyolításával kapcsolatos feladatai ellátásának biztosítása), azonban ezek nem teszik szükségessé a kifogásolt jogkorlátozást.
- [8] Az indítványozó szerint az információs önrendelkezési jogra vonatkozó jogvédelem nem lehet továbbá alacsonyabb a nemzetközi jogvédelem szintjénél sem. Az egyének védelméről a személyes adatok gépi feldolgozása során, Strasbourgban, 1981. január 28. napján kelt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kihirdetéséről szóló 1998. évi VI. törvény, illetve a megerősítésről szóló okirat letétbe helyezésekor a Kormány által tett nyilatkozat alapján mindenkinek joga van arra, hogy személyes adatai – akár automatizált, akár nem gépi eszközökkel feldolgozott állományban történő – tárolásáról tájékoztassák.
- [9] A bírói döntés alaptörvény-ellenességét az indítványozó azon az alapon állítja, hogy azáltal, hogy a bíróság nem kötelezte az alperest az indítványozónak az általa kezelt összes személyes adatával kapcsolatos tájékoztatás megadására, korlátozta a tájékoztatáshoz fűződő alanyi jogát.
- [10] Mindezek alapján az indítványozó kérte a másodfokú bíróság döntésének megsemmisítését, az ügyben hozott elsőfokú bírósági és hatósági döntésre is kiterjedően.
- [11] 2. Az Alkotmánybíróság – szakmai álláspontjának kifejtése céljából – megkereste az igazságügyi minisztert. A miniszter megkereste az Nemzeti Választási Iroda (a továbbiakban: NVI) elnökét, aki a megkereséssel kapcsolatos álláspontját az Alkotmánybíróság részére is megküldte. A miniszter a jogkorlátozás szükségességével kapcsolatban az NVI válaszlevelét nem kívánta kiegészíteni.

II.

- [12] 1. Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

„VI. cikk (2) Mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez.”

- [13] 2. A Ve.-nek az indítványozó által támadott szabálya:

„2. § (4) A választási iroda az ajánlóíveken szereplő személyes adatok közül az érintett kérelmére csak azokról köteles tájékoztatást adni, amelyek ellenőrzését a 125. § (3) bekezdése alapján elvégezte.”

III.

- [14] Az Alkotmánybíróság az indítvány vizsgálata során megállapította, hogy az indítvány határozott kérelmet tartalmaz [Abtv. 52. § (1b) bekezdés].
- [15] Az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [16] A sérelmezett ítéletet az indítványozónak 2015. november 3-án kézbesítették, indítványát pedig 2015. december 31-én, tehát a törvényi határidőn belül nyújtotta be az elsőfokú bíróság útján az Alkotmánybíróságra [Abtv. 30. § (1) bekezdés].

- [17] A Ve. 2. § (4) bekezdését az Alkotmánybíróság a 26/2014. (VII. 23.) AB határozatban már vizsgálta. Figyelemmel azonban arra, hogy az indítvány az alaptörvény-ellenességre vonatkozó indokolást csak a támadott bekezdés második mondata tekintetében tartalmazott, az Alkotmánybíróság az alkotmányossági vizsgálatot a második mondat tekintetében folytatta le (lásd Indokolás, [49]–[50]). A vizsgálat eredményeképpen a rendelkezés második mondatát az Alkotmánybíróság megsemmisítette. Mivel a Ve. 2. § (4) bekezdésének jelenleg hatályos szövegét az Alkotmánybíróság érdemben még nem vizsgálta meg, nem áll fenn ítélt dolog esete, ezért a jelen ügyben helye lehet az alaptörvény-ellenesség megállapítására irányuló vizsgálatnak [Abtv. 31. § (1) bekezdés].
- [18] Az indítványozó az Alaptörvényben biztosított jogainak sérelmére hivatkozik; a sérelem bírósági eljárásban – amelynek az indítványozó a felperese – alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása, illetve az ügy érdemében hozott döntés folytán következett be vele szemben [Abtv. 26. § (1) bekezdés, 27. § a) pont].
- [19] Az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, a másodfokú bíróság támadott ítélete ellen – amint azt az ítélet is kifejezetten rögzíti – nincs helye fellebbezésnek.
- [20] Az indítványban állított alaptörvény-ellenesség a bírói döntést érdemben befolyásolja: a Ve. 2. § (4) bekezdését a bíróság olyan speciális törvényi szabálynak értelmezte, amelynek alkalmazási elsőbbsége van az Infotv. 15. § (1) bekezdésével szemben és nem hagy a bíróságoknak mérlegelési lehetőséget, a személyes adatok igénylésével kapcsolatos kereseti kérelmet nem tudták teljesíteni (Abtv. 29. §).
- [21] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt befogadta.

IV.

- [22] Az alkotmányjogi panasz nem megalapozott.
- [23] 1. Az Alkotmánybíróság elsőként áttekintette a támadott rendelkezés szabályozási környezetét.
- [24] A Ve.-nek az ajánlásra és az ajánlások ellenőrzésére vonatkozó rendelkezései szerint jelöltet ajánlani ajánlóíven lehet [120. § (1) bekezdés]. Az ajánlóívre rá kell vezetni az ajánlást adó választópolgár nevét, személyi azonosítóját, magyarországi lakcímét, valamint az anyja nevét. Az ajánlóívet az ajánló választópolgár saját kezűleg aláírja [122. § (2) bekezdés]. A független jelöltként indulni szándékozó választópolgár, illetve a jelöltet állítani szándékozó jelölő szervezet a rendelkezésére bocsátott összes ajánlóívet köteles átadni a választási irodának a jelölt bejelentésére rendelkezésre álló határidőben [124. § (2) bekezdés].
- [25] A választási iroda az ajánlásokat ellenőrzi. Az ajánlások ellenőrzése során meg kell vizsgálni a Ve.-ben előírt követelmények teljesülését, azonosítani kell az ajánló választópolgárt, meg kell állapítani, hogy rendelkezik-e választójoggal, továbbá meg kell állapítani, hogy az érvényes ajánlások száma eléri-e a jelöltséghez szükséges számot. Az ajánló választópolgár azonosítását és választójoga megállapítását az ajánlóíven feltüntetett adatainak a központi névjegyzék és a szavazóköri és választókerületek nyilvántartásának adataival való összevetésével kell elvégezni (125. §). Az ajánlások tételes ellenőrzését nem kell tovább folytatni, ha bizonyossá válik, hogy az érvényes ajánlások száma eléri a jelöltséghez szükséges számot [127. § (2) bekezdés]. Az ajánlóíveket az illetékes választási iroda a szavazást követő kilencvenedik nap utáni munkanapon megsemmisíti (128. §).
- [26] 2. Az NVI elnöke a fenti jogszabályi rendelkezések alkalmazásával kapcsolatos gyakorlati tapasztalatait és megfigyeléseit is részletesen ismertette az Alkotmánybíróságnak megküldött állásfoglalásában (a továbbiakban: állásfoglalás).
- [27] Az állásfoglalás rámutatott arra, hogy a választási, népszavazási eljárás során a választópolgárok tájékoztatásának kiemelt célja, hogy tisztában legyenek jogaikkal, azokat – elsődlegesen szavazati jogukat – gyakorolhassák, a választási szervek tevékenységét figyelemmel kísérhessék, az esetleges jogsértéseket felismerhessék, és azokkal szemben hatékony jogorvoslatot nyerjenek (állásfoglalás [6]).
- [28] Az állásfoglalás szerint a választási eljárásban a személyes adatok kezelésének lényege nem azok adattartalma, hanem pusztán a mennyisége: egyetlen célja az, hogy a választási iroda megállapíthassa, hogy elégséges számban támogatták-e az adott jelölt, lista állítását vagy egy adott kérdés népszavazásra bocsátását. A tárgyi szabályozás alapján ezért a választási iroda az ellenőrzés keretében csak annyi aláírást dolgoz fel, amennyi alapján bizonyossággal megállapítható, hogy az érvényes aláírások száma eléri-e a szükséges számot; a fennmaradó aláírást a választási iroda az átvett íveken tárolja, de azokkal kapcsolatban további adatfeldolgozást nem végez; azokat az adatkezelés célhoz kötöttségének követelménye értelemben nem is jogosult megismerni. A törvényben meghatározott számot meghaladó aláírások ellenőrzésére legfeljebb akkor kerülhet sor, ha

jogorvoslat alapján az ellenőrzött érvényes aláírások száma a törvényben meghatározott szám alá csökken. Ebben az esetben a választási bizottság elrendeli a még nem ellenőrzött aláírásoknak az ellenőrzését. Ha a személyes adatokkal való visszaélés miatt benyújtott jogorvoslati kérelem alapján eljáró választási bizottság eljárása eredményeképpen olyan mértékben csökken az ellenőrzött érvényes aláírások száma, hogy az valamilyen leadott aláírás ellenőrzését követően sem éri el a törvényben meghatározott számot, akkor a személyes adatokkal való visszaélésnek választási eljárási következménye lesz, hiszen a jelöltet nem veszi nyilvántartásba a választási bizottság, illetve a népszavazási kezdeményezés eredménytelen lesz. A nem ellenőrzött aláírások száma és érvényessége a választási eljárás szempontjából irreleváns. Mihelyst azonban a korábban nem ellenőrzött aláírások ellenőrzésre kerülnek, megnyílik a választási iroda kötelezettsége az ezt kérelmező személy személyes adatairól való tájékoztatásra (állásfoglalás [5], [11], [19]).

- [29] Az állásfoglalás arról is tájékoztatást adott, hogy az aláírások ellenőrzése informatikai alkalmazás igénybevételel történik, amelyben – a többes ajánlások kiszűrése érdekében – visszakereshető módon eltárolásra kerülnek azoknak a választópolgároknak a személyes adatai, akiknek az aláírását a választási iroda ellenőrizte. A nem ellenőrzött íveken szereplő aláírások feldolgozására azonban nem kerül sor, azok számáról és adat-tartalmáról a választási iroda semmiféle információval nem rendelkezik. Az aláírásokat tartalmazó íveket és az informatikai rendszerben tárolt személyes adatokat a törvényben meghatározott rövid idő elteltével törölni kell (állásfoglalás [9]–[10]).
- [30] Az NVI elnöke szerint több tízezer vagy akár százezer aláírás esetében – különösen, ha egymás után több ilyen tájékoztatási kérelem érkezik – olyan terhet róna a választási irodákra ezeknek az aláírásoknak a manuális áttekintése, amelyeknek a teljesítésére nem lennének képesek, és veszélyeztetné a választások lebonyolításával kapcsolatos, az Alaptörvény XXIII. cikkének, 2. cikk (1) bekezdésének, valamint 35. cikk (1) bekezdésének érvényesülését szolgáló feladataik ellátását. A 2014. évi európai parlamenti választási eljárás során volt olyan párt, amely a szükségesnél legalább 20–30 ezerrel több aláírást nyújtott be; egy fővárosi népszavazási kezdeményezés során a szervezők a szükségeshez képest csaknem 10 ezerrel több aláírást nyújtottak be. Ezekben az esetekben az NVI-nek kellene a több tízezer, vagy akár 100 ezer aláírást tartalmazó aláírásgyűjtő íveket manuálisan végignézni, hogy a kérelmező személyes adatai szerepelnek-e bennük úgy, hogy ennek a választási eljárásra semmilyen hatása nem lenne (állásfoglalás [14]).
- [31] Az NVI elnöke kitért arra is, hogy az indítványozó egy olyan személyes adatának kezelésére vonatkozóan kért tájékoztatást a helyi választási irodától, amelyről nem tudni, hogy a kérdéses, nem ellenőrzött ajánlások állományában van-e egyáltalán. Ha ott is lenne, véleménye szerint annak a választási eljárás szempontjából semmilyen jelentősége nincs (állásfoglalás [19]).
- [32] 3. A panaszos indítványában a támadott jogszabály, illetve bírói döntés alaptörvény-ellenességével kapcsolatban előadott indokolását elsősorban az Abh.-ra alapozta, amelynek az általa hivatkozott elvi megállapításait az Alkotmánybíróság az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése alapján is levezethetőnek tartotta, és az Alaptörvény negyedik módosításának hatálybalépését követően is fenntartotta: „Az Alkotmánybíróság a személyes adatok védelméhez való jogot nem hagyományos védelmi jogként értelmezi, hanem annak aktív oldalát is figyelembe véve, információs önrendelkezési jogként” {3110/2013. (VI. 4.) AB határozat (a továbbiakban: Abh2.), Indokolás [50]; vö. eredetileg: Abh., ABH 1991, 40, 41–42.; később: 2/2014. (I. 21.) AB határozat (a továbbiakban: Abh3.), Indokolás [19]}.
- [33] „A személyes adatok védelméhez való jognak eszerint az a tartalma, hogy mindenki maga rendelkezik személyes adatainak feltárásáról és felhasználásáról. Személyes adatot felvenni és felhasználni tehát általában csakis az érintett beleegyezésével szabad; mindenki számára követhetővé és ellenőrizhetővé kell tenni az adatfeldolgozás egész útját, vagyis mindenkinek joga van tudni, ki, hol, mikor, milyen célra használja fel az ő személyes adatát” (Abh2., Indokolás [50]; vö. eredetileg: Abh., ABH 1991, 40, 42.; később: 3038/2014. (III. 13.) AB határozat, Indokolás [18]).
- [34] „Kivételesen törvény elrendelheti személyes adat kötelező kiszolgáltatását, és előírhatja a felhasználás módját is, ezekben az esetekben tehát az adatkezeléshez nem szükséges az adatalany beleegyezése, hozzájárulása. Az ilyen rendelkezést tartalmazó törvény korlátozza az információs önrendelkezés alapvető jogát, ami pedig akkor alkotmányos, ha megfelel az Alaptörvény I. cikke (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek.” {3038/2014. (III. 13.) AB határozat, Indokolás [18]; vö. eredetileg: Abh., ABH 1991, 40, 42.; Abh2., Indokolás [50]}

- [35] „Az Alkotmánybíróság szerint bármilyen jogszabálynak, amely személyes adat kezeléséről rendelkezik, garanciákat kell tartalmaznia arra nézve, hogy az érintett személy az adat útját a feldolgozás során követni, és jogait érvényesíteni tudja. Az erre szolgáló jogintézményeknek tehát biztosítaniuk kell az érintett beleegyezését az adatkezelésbe, illetve pontos garanciákat kell tartalmazniuk azokra a kivételes esetekre nézve, amikor az adatkezelés az érintett beleegyezése, esetleg tudta nélkül történhet. E garanciális jogintézményeknek – az ellenőrizhetőség érdekében is – korlátok közé kell szorítaniuk az adat útját.” {Abh3., Indokolás [22]; vö. eredetileg: Abh., ABH 1991, 40, 42.; 3038/2014. (III. 13.) AB határozat, Indokolás [18]}
- [36] 4. Az Alkotmánybíróság a fenti joggyakorlata alapján a szabályozásnak az alkotmányossági vizsgálat szempontjából releváns jellemzőjeként azonosította, hogy
- az ajánlás a választópolgár joga, de nem kötelessége, az ajánlóívre felvezetett személyes adatainak kötelező kiszolgáltatását nem a törvény rendeli el;
 - az ajánlások gyűjtését, az azokba foglalt személyes adatok felvételét nem a választási iroda végzi, hanem a jelöltként indulni szándékozó választópolgár, illetve a jelöltet állítani szándékozó jelölő szervezet;
 - az ajánlásokat tartalmazó ajánlóívet át kell adni a választási irodának, ezáltal a választási iroda a személyes adatokat tartalmazó adathordozók birtokába jut, de önmagában ezzel a személyes adatokon műveletet nem végez;
 - az ajánlásba foglalt személyes adatok feldolgozására (ellenőrzése, rögzítése, felhasználása) csak a jelöltállítás (kezdeményezés) érvényességéhez szükséges számú ajánlás vonatkozásában kerül sor;
 - a nem ellenőrzött ajánlásokat a választási iroda az eredeti adathordozókon (ajánlóíveken) tárolja, a bennük foglalt személyes adatokat automatizált eszközzel lekérdezni vagy egyéb módon kezelni nem lehet;
 - tehát a nem ellenőrzött ajánlásokba foglalt személyes adatok tartalmáról, bármely meghatározott természetes személy érintettségéről a választási irodának nincs tudomása;
 - a nem ellenőrzött ajánlásoknak (a bennük foglalt személyes adatok hitelességének) a választási eljárás jogszerűségére kiható joghatása nincs; továbbá
 - az ajánlóívek mint adathordozók tárolására a törvény által pontosan meghatározott, átmeneti ideig kerül csak sor, ezt követően azokat a választási iroda megsemmisíti.
- [37] 4.1. Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése által védett információs önrendelkezési jogra vonatkozó – az Abh.-ra visszavezethető – ismertetett joggyakorlata megköveteli a személyes adat feldolgozásának és felhasználásának követhetővé és ellenőrizhetővé tételével kapcsolatos garanciákat. Az Infotv. viszont az Abh.-tól némileg eltérő fogalmi rendszerben azt írja elő, hogy az érintett kérelmezheti az adatkezelőnél tájékoztatását személyes adatai kezeléséről [14. § a) pont]. Az indítvány a Ve. 2. § (4) bekezdésének alaptörvény-ellenességét az Abh.-ra hivatkozással állítja, de tartalmilag nem az Abh.-ban meghatározott garanciákat, hanem az Infotv. által biztosított tájékoztatáshoz való jogot kéri számon a törvényen. A szabályozás feltárt sajátosságaira figyelemmel az Alkotmánybíróság a jelen ügyben arra a következtetésre jutott, hogy a nem ellenőrzött ajánlásokat tartalmazó ajánlóíveknek jelen ügyben vizsgált, a választási iroda általi, határozott átmeneti ideig történő tárolása nem valósítja meg a személyes adatoknak az olyan értelemben vett feldolgozását vagy felhasználását, amellyel összefüggésben az Alkotmánybíróság a követhetővé és ellenőrizhetővé tétel követelményét megfogalmazta.
- [38] Az Alkotmánybíróság ez alapján megállapította, hogy a Ve. 2. § (4) bekezdése a választási irodákra vonatkozó tájékoztatási kötelezettség terjedelmének meghatározásával – az adott jogszabályi környezetben, az indítványban előadott összefüggésben – nem korlátozta az indítványozó személyes adatai védelméhez való jogát.
- [39] A fentitől értelmezéstől eltérően, az indítványban szereplő érvelés elfogadásából általános jelleggel az következne, hogy bárki alkotmányos igényt formálhatna arra, hogy valamely, egyébként adatkezelést is végző szerv (szervezet) a kérelmező kérdéses személyes adatainak felkutatása érdekében – bár azokon korábban semmilyen műveletet nem végzett, s azok tárolásáról nincs is tudomása – köteles lenne az általa nem elektronikus adathordozón tárolt valamennyi adatot átvizsgálni (feldolgozni). Az információs önrendelkezési jog alkotmányos garanciából azonban ilyen jogosultság nem következik.
- [40] Mivel információs önrendelkezési jog korlátozásának fennálltát az Alkotmánybíróság nem állapította meg, az alapjog-korlátozás szükségességével és arányosságával kapcsolatos további vizsgálatot sem folytatott.

- [41] 4.2. Az indítványozó az alapjog sérelmet a szükségesség-arányosság teszt mellett arra hivatkozással is állította, hogy az Alkotmánybíróság által érvényesített jogvédelem nem lehet továbbá alacsonyabb a nemzetközi, konkrétan az Egyezmény által biztosított jogvédelem szintjénél sem.
„Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata, hogy az alapvető jogok tartalmának a nemzetközi jogi kötelezettségekkel összhangban álló értelmezését fogadja el és érvényesíti mindaddig, amíg ez az értelmezés az Alaptörvény értékrendszerével is összeegyeztethető {34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [25]}. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság a jelen indítványokban támadott jogszabályok vizsgálatakor is figyelembe veszi a releváns nemzetközi jogi követelményeket” {3076/2017. (IV. 28.) AB határozat, Indokolás [40]}.
- [42] Az Egyezmény 8. Cikk b) pontja szerint mindenkinek joga van arra, hogy „ésszerű időközönként és túlzott késedelem vagy költség nélkül értesüljön arról, hogy egy automatizált adatállományban személyes adatait tárolják-e, és ezekről az adatokról számára érthető formában tájékoztassák”. Az Egyezmény kihirdetéséről szóló 1998. évi VI. törvény 3. §-a rögzíti, hogy a Magyar Köztársaság Kormánya az Országgyűlés felhatalmazása alapján a megerősítésről szóló okirat letétbe helyezésekor a következő nyilatkozatot tette: „A Magyar Köztársaság Kormánya kijelenti, hogy az Egyezmény 3. Cikke 2. c) pontja alapján az Egyezményben foglaltakat alkalmazza a személyes adatok nem gépi eszközökkel feldolgozott állományaira is.”
- [43] A vizsgált szabályozás korábban ismertetett sajátosságaira figyelemmel az Alkotmánybíróság rámutat, hogy a jelen ügyben a kérdéses személyes adatoknak sem gépi, sem nem gépi eszközökkel történő feldolgozására nem kerül sor, ezért azok vonatkozásában a tájékoztatási kötelezettséget az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésének a Q) cikk (2) bekezdését tekintetbe vevő értelmezése alapján sem látja levezethetőnek.
- [44] 4.3. Az indítványozó a Fővárosi Ítéltábla határozatának alaptörvény-ellenességét is az indítványozó azon az alapon állította, hogy a bíróság korlátozta a tájékoztatáshoz fűződő alanyi jogát. Mivel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Ve. 2. § (4) bekezdésének – a bírósági jogértelmezésben megjelenővel egyező – normatartalma nem valósította meg az információs önrendelkezési jog korlátozását, ebből következően a vizsgált összefüggésben a bírósági döntés sem vezetett az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésének a sérelmére.
- [45] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a támadott törvényi rendelkezés és bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló indítványt a jelen határozat rendelkező részébe foglaltak szerint elutasította.

Budapest, 2018. február 27.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/157/2016.

• • •